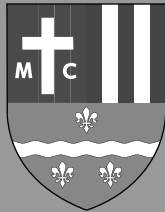

9. listopada 2017. Lk 10, 25-37 Dionizije, Abraham, Sara, Diodor	<i>Tko je moj bližnji?</i>
10. listopada 2017. Lk 10, 38-42 Danijel, Samuel, Viktor, Franjo Borgia	<i>Marta ga primi u ku u. Marija je izabrala bolji dio.</i>
11. listopada 2017. Lk 11, 1-4 Filip, Andronik, Ivan XXIII., Gaudencije, Radojko	<i>Gospodine, nau i nas moliti!</i>
12. listopada 2017. Lk 11, 5-13 Maksimilijan, Velibor, Serafin	<i>Ištite i dat e vam se!</i>
13. listopada 2017. Lk 11, 15-26 Teofil, Bogoljub, Romul, Venancije, Magdalena	<i>Ako ja prstom Božjim izgonim avle, došlo je k vama Kraljevstvo Božje.</i>
14. listopada 2017. Lk 11, 27-28 Kalist I., Divna, Krasna, Stanislav	<i>Blažena utroba koja te nosila! Još blaženiji oni koji slušaju rije Božju!</i>
15. listopada 2017. Terezija, Tereza, Tekla	28. NEDJELJA KROZ GODINU Iz 25,6-10a Ps 23,1-6 Fil 4,12-14.19-20 Mt 22,1-14 <i>Koga god na ete, pozovite na svadbu.</i>

20

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

8. listopada 2017.

Godina XVI.

Broj 46 (826)

27. nedjelja kroz godinu

Prvo itanje: Iz 5,1-7
Ps: 80,9.12-16.19-20
Drugo itanje: Fil 4,6-9
Evan elje: Mt 21,33-43

VARAŽDINSKA KATEDRALA (1.)

Današnju varaždinsku katedralu, jednu od najznačajnijih ranobaroknih sakralnih građevina u sjevernoj Hrvatskoj, gradili su isusovci od 1642. do 1646. Kao idejni tvorac i voditelj gradnje spominje se isusovac Juraj Matota, a samu gradnju financirao je grof Gašpar Drašković. Radi se o ranobaroknoj jednobrodnoj crkvi sa šest pobožnih kapela, nad kojima su dvije galerije. Glavni oltar dovršen je 1737., a pokriva svu širinu i visinu svetišta. Na visokom i masivnom postamentu uzdižu se dva kata retable. U donjem katu središnji položaj zauzima oltarna slika Uznesenja Marijina, a njoj su slijeva i zdesna, među stupovima, kipovi apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, isusovskih svetaca sv. Ignacija Loyolskog i sv. Franje Ksaverskog te sv. Ivana Nepomuka i sv. Donata. U gornjem katu središnja slika sv. Joakima i sv. Ane s kipovima Petrijuvanje i Evanđelista dijeli prikaz Navještenja - Djevice Marija na jednoj strani, arkanđeo Gabrijel na drugoj. Dva lebdela anđela vode pogled prema Presvetom Trojstvu na vrhu retable. Na oltarnoj menzi nalazi se svetohranište ukrašeno rezbarenom ornamentikom.

Katedrala je 1998. od Kolpinške udruge Padernbornske nadbiskupije dobila na dar novi koncilski oltar, dva ambona i svijećnjak za uskrсну svijeću, koje je u stilu velikog oltara od dvjestogodišnje vestfalske hrastovine izradio Johannes Röbbcke.

Svih šest pobožnih kapela nekad je imalo svoje oltare, a danas su sačuvana samo tri. Oltari sv. Franje Ksaverskog i sv. Ignacija u prvim kapelama desno i lijevo od svetišta, podignuti su 1742. i 1743. godine. Bratovština muke i smrti Isusove ili dobre smrti vodila je brigu o kapeli i oltaru Sv. Križa. Kapela je urešena pozlaćenim štukom, rokoko motivima i godine 1764. je zatvorena željeznom ogradom. Oltar, smatran jednim od najboljih rokoko ostvarenja u sjevernoj Hrvatskoj, podignut je nešto ranije, vjerojatno 1762., a u njemu je uspješno ukomponirana prijašnja oltarna slika Raspeća koja je zaštićena staklom. U grobnici ispod kapele Svetoga Križa pokopan je prvi varaždinski biskup mons. Marko Culej. U ostalim pobožnim kapelama nalazi se više slika, dijelom u originalnim okvirima, koje većim dijelom potječu iz 17. st., a neke su od njih vjerojatno bile na starim oltarima.

Od propovjedaonice, naručene u Grazu 1761., danas postoji samo govornica s obilježjima rokoko na kojoj je reljef s prizorom Oluje na moru. Baldahin, stradao u požaru 1776., u 19. st. je nadomješten klasicističkom konstrukcijom.

Zvonik, dovršen 1676., sa svojim uglovnim pilastrima bio je inovacija, koja se tek u 18. st. naširoko primjenjuje. Tročetvrtinski polustupovi na visokim bazama nose zabat koji se otvara prema ornamentiranoj niši u kojoj na volutnom podnožju stoji kip Blažene Djevice. U njenom podnožju, na gredi, obješena na željeznoj kuki visi obiteljski grb Drašković, koji su i nakon grofa Gašpara nastavili biti glavni dobrobitelji crkve.

JESAM LI POŠTEN RADNIK U GOSPODNJEM VINOGRADU?

Postavlja nam se pitanje zašto ljudi odbacuju Boga, zbog čega Bog ljudima smeta? Ako malo bolje razmislimo i prisjetimo se što ljudi danas sve pokušavaju i kadri su uiniti da zasjednu na Božje mjesto, dobit ćemo odgovore. U ovjeku neprestano tinja želja da umjesto da budemo službenici u Božjem svijetu (vinogradu) postanemo gospodari. Injenica je da je u tim nastojanjima izgubljeno puno prilika za dobra djela i čine bratske ljubavi. Svi smo kao vjernici od Isusa pozvani da činimo dobro, da ljubimo i ako ne donosimo dobre plodove bit ćemo nam oduzeto poslanje i predano drugome.

Prorok Izaija opisuje kako se vlasnik vinograda svim silama zauzima za svoj vinograd. Činio je sve da bi vinograd pripremio za dobar urod, ali nije biti razoran. Od Boga izabrani narod pokolebao se u vjeri i napustio Božje zapovijedi. Evanđelje ove nedjelje pokazuje nam u prisposobi o vinogradu i njegovim radnicima kako su upravo zakazali oni koji su primili posebne zadatke i odgovornost za svakodnevni rad u vinogradu. S prijetećim završnim riječima Bog ne želi propast i uništenje, nego poziva na obraćenje i novi početak. Ne možemo i ne smijemo se ponašati kao da se nas ne tiče današnje Evanđelje, opravdavajući se kako je Isus mislio na nekoga drugoga. Injenica je da je moguće proigrati Bogom danu priliku spasenja. O nama ovisi hoće li nam Evanđelje biti ono što i znači – radosna vijest – ili će nam biti prijatna. Ono je uvijek radosna vijest za ljude dobre volje ako su spremni na trajno obraćenje. Pavao nas stoga hrabri jer Bog nam vraća i daje svoj mir, usmjeruje nas prema budućnosti i potiče na „njegovanje“ plodova Božjih – istinoljubivost, pravednost, ljubaznost i isto u.

Isus i nas opominje da je svaki ovjek trs Božji i Božji vinograd, svaki narod i svako vrijeme pozvani su na suradnju. Isus unosi samoga sebe u prisposobu. Oni prije njega poslani od Boga su proroci koje se često nije slušalo. Isus je više od proroka, on je Sin. I za nas vrijede Isusove riječi i pa se trebamo pitati jesmo li uvijek bili vjerni poruci spasenja i milostima koje nam je Bog darovao. Moramo tražiti načine kako bismo bili dobre loze na trsu – Kristu. Temeljno je ako smo povezani s njim u molitvi. Nikakva žrtva ni molitva nisu izgubljeni, ako sve naše molbe, brige i nevolje povjerimo Gospodinu.

Ovih dana mjeseca listopada želimo na poseban način zazivati Majku Božju, Kraljicu krunice. U toj molitvi povjerenja i predanja prepustimo se po Mariji Isusu. Ona neka nas vodi svome Sinu i izmoli nam snagu i mudrost da po njemu zadobijemo nebesko kraljevstvo.